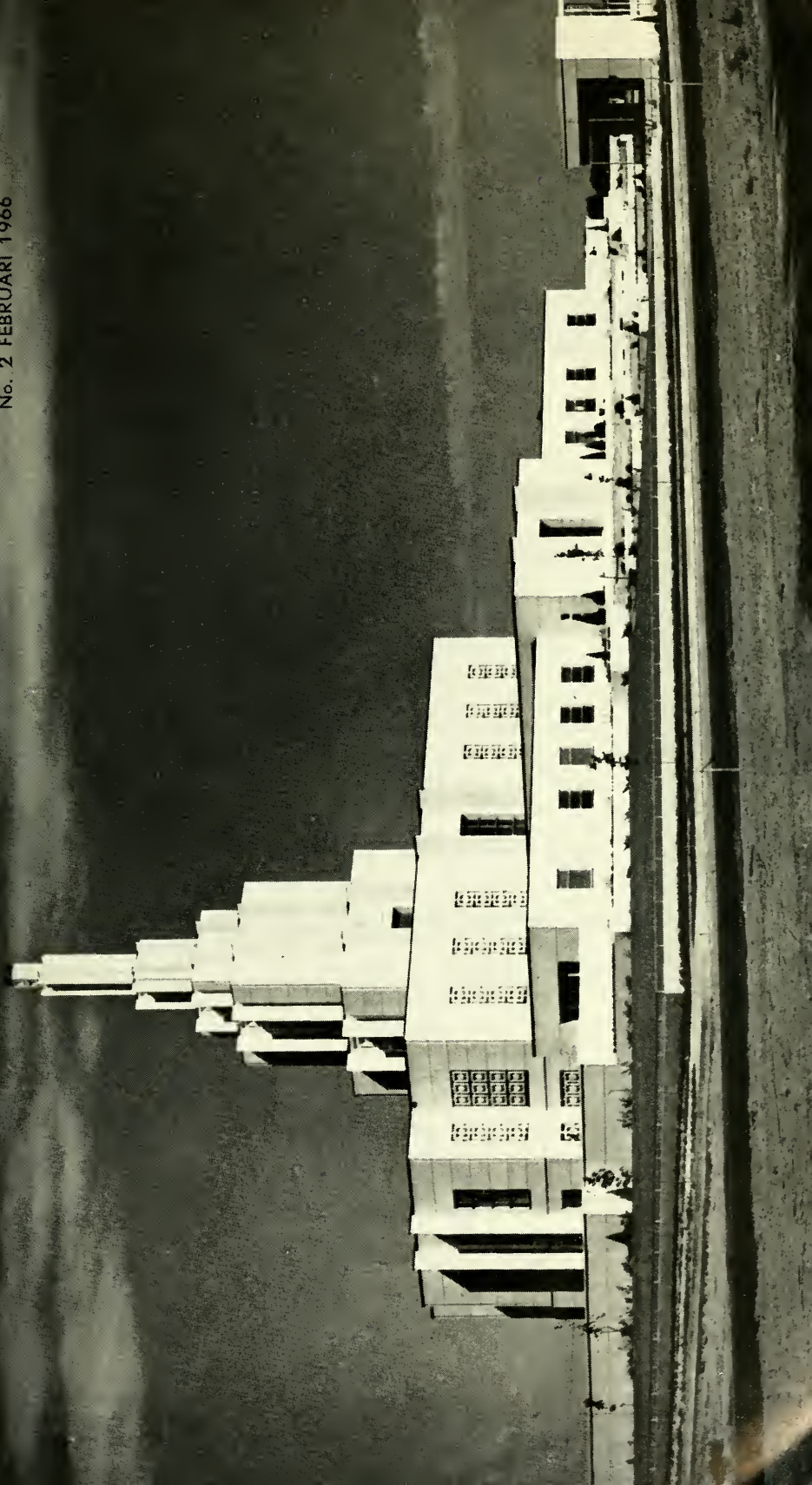

DE STER

No. 2 FEBRUARI 1966

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

De Tempel in Idabo Falls

66e JAARGANG

Nr 2

INHOUD:

Blz.

Onze profeet spreekt	3
Conferentiesprokkels	6
Genealogie	10
De vraag van de maand	13
Het Melchizedekse Priesterschap	15
Wat eenheid vermag	17
Districtsconferentie Nederlandse Zending in Overijsel	20
Zustershulpvereniging	22
Zonnehoek	25
Gebeurtenissen in de Zending en de Hol- landsche Ring	29

Redacteur: DALE R. CURTIS, President der Nederlandse Zending
Amersfoortsestraatweg 214, Huizen (N.H.)

Assistent: A. D. JONGKEES
Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: H. Gaster, Hanenburglaan 18, Den Haag.

*"De Ster" van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

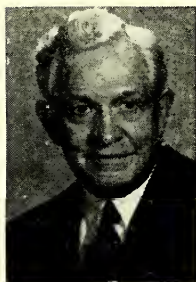
AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT

Rechten en bevoegdheden van de Priesterschap

door President David O. McKay

(Een toespraak, gehouden in de Priesterschapsvergadering tijdens de grote Algemene Conferentie te Salt Lake City in oktober 1965).

Broederen, dit is een glorierijk ogenblik, niet alleen voor hen, die hier bijeen zijn, maar ook voor diegenen die in vierhonderd andere plaatsen zijn vergaderd en die allen priesterschapsdragers zijn. Allen hebben de plicht een goed voorbeeld te zijn, speciaal voor de jeugd.

Het Priesterschap is inhaerent aan de Godheid. Het is de autoriteit en de macht, wier enige bron de Eeuwige Vader en Zijn Zoon Jezus Christus zijn. Wanneer wij een lid in een of andere handelsaangelegenheid een opdracht geven en hem de bevoegdheid verlenen als procuratiehouder op te treden en als een vertegenwoordiger te doen wat gedaan moet worden, dan zijn wij gebonden hem te steunen. Wij spreken van zekere bevoegdheden en voorrechten van de President van de Verenigde Staten, van rechten en voorrechten van leden van het Congres, van bevoegdheden die het Hooggerechtshof bezit. De bron van dergelijke bevoegdheden kunnen wij gemakkelijk begrijpen. Ten slotte zetelt zijn oorsprong in het volk als georganiseerd geheel. Er leeft geen man en

nimmer heeft ooit een man geleefd, die het recht had zelf de autoriteit van het priesterschap op zich te nemen. Wanneer wij de bron van het priesterschap zoeken, kunnen wij die buiten God niet vinden. In Hem zetelt het. Van Hem gaat het uit. Daar het priesterschap aldus in de Vader is, volgt hieruit dat Hij alleen het aan een ander kan geven. Daarom moet het priesterchap, hetwelk een man draagt, altijd krachtens autoriteit worden overgedragen. Er is nooit in de wereld een menselijk wezen geweest, dat het recht had zich de macht en de autoriteit van het priesterschap aan te matigen. Er zijn er wel geweest die dat hebben gedaan, maar de Here heeft het nooit erkend. Gelijk een ambassadeur van welke regering ook alleen maar die bevoegdheid gebruikt die hem door zijn regering werd verleend, zo doet een man die geautoriseerd is om de Godheid te vertegenwoordigen, dit alleen krachtens de macht en autoriteit die hem werden overgedragen. Wanneer evenwel zulk een bevoegdheid wordt verleend, houdt deze, binnen bepaalde grenzen, alle voorrechten van een ge-

machtinge in, krachtens welke men door een ander wordt gemachtigd in de plaats van een ander te handelen. Alle officiële handelingen, die in overeenstemming met zulk een volmacht worden verricht, zijn even bindend alsof de persoon zelf die had gedaan.

Wij zouden de macht van het priesterschap kunnen vergelijken met een gevuld waterreservoir. Deze potentiële macht wordt dan alleen werkzaam ten goede, wanneer het vat wordt geopend ten bate van akkers, tuinen en huizen. Zo is ook het priesterschap met betrekking tot de mensheid alleen dan een machtsbeginsel, wanneer het in het leven van de mens, die zijn hart en verlangen op God richt, actief wordt en tot dienstbetoon aan zijn medemens aanspoort.

Strikt genomen is het priesterschap als gedelegeerde macht een persoonlijke aangelegenheid. Bij goddelijk gebod echter worden de mannen, die tot bijzondere ambten in het priesterschap worden geroepen, in quorums verenigd. Aldus komt deze macht zowel in groepen als in afzonderlijke personen tot uitdrukking. Het quorum biedt de kans aan mannen van gelijkgericht streven elkander te leren kennen, lief te hebben en te helpen. "Leven is niet leven voor zichzelf alleen."

Er zijn bij het verlenen van het priesterschap twee omstandigheden, waarmede rekening moet worden gehouden. De eerste is de waardigheid van de persoon om het te ontvangen. De tweede is

de dienst die hij de Kerk en zijn medemens kan bewijzen.

Wanneer wij het feit erkennen dat de Schepper de eeuwige bron van deze macht is, dat alleen Hij die kan besturen, en dat het bezit ervan ons het recht geeft om als een gevolmachtigde vertegenwoordiger in directe gemeenschap met God te staan, wat is het dan redelijk en subliem tevens dat de voorrechten en zegeningen van het bezit van het Melchizedekse Priesterschap mogelijk worden gemaakt. Zij zijn de glorieijkste die de mens kan bedenken.

Een man, die aldus met zijn God gemeenschap heeft, zal ontdekken dat zijn leven wordt verlicht, zijn onderscheidingsvermogen gescherpt, waardoor hij snel kan beslissen tussen goed en kwaad; hij wordt barmhartig, toch is zijn geest sterk en moedig in de verdediging van het recht; het priesterschap zal een nooit opdrogende bron van geluk voor hem zijn, een bron van levend water, reikend tot in het eeuwige leven.

Gij, die het priesterschap draagt, zijt krachtens goddelijk recht Zijn dienstknechten. Ik weet wel dat de wereld ons onredelijk vindt, fantastisch in onze denkbeelden, wanneer wij de mensen vertellen dat er geen andere bevoegde kerk bestaat, maar toch is het waar. Het priesterschap kwam direct van onze Heer en Heiland Jezus Christus. Hij is de grote Hoge Priester en autoriseerde Petrus, Jakobus en Johannes, aan wie Hij dat priesterschap schonk, opdat zij het ook aan Joseph Smith zouden verlenen. En u, broeders — zeventig-

duizend bereikbaar door de lucht en die mijn stem horen, en gij, die hier aanwezig zijt, kunt uw ordening waarschijnlijk binnen vijf stappen rechtstreeks tot de Zaligmaker zelf terugvoeren.

Indien de vertegenwoordigers van onze Vader in de hemel dicht bij Hem willen leven, willen trachten trouwe vertegenwoordigers te zijn, zal de Here hen in hun werk leiden.

Toch zal misschien het priesterschap wel eens worden gegeven aan degenen, die het veronachtzamen, die geen trouwe vertegenwoordigers zijn. Wanneer dat het geval is: "... Vaarwel dan het priesterschap of het gezag van die man. Ziet, voordat hij zich er van bewust is, is hij aan zichzelf overgelaten om de verzenen tegen de prikkelen te slaan, de heiligen te vervolgen, en tegen God te strijden." (L. en V. 121 : 37-38), en van de Kerk af te vallen. De enige manier waarop wij het priesterschap kunnen behouden en met de Heilige Geest in aanmerking kunnen blijven, de enige manier waarop wij getrouwe vertegenwoordigers kunnen zijn, is naar de idealen van de Kerk, die Zijn naam draagt, te leven.

De Kerk van Jezus Christus is de sterkste macht in de wereld, doch u en uw metgezellen zijn de bron van die macht. De Here kan Zijn quorums zonder u niet gebruiken; een ieder van ons heeft tot taak zijn best te doen de normen van de Kerk hoog te houden. Onze schoolgaande jongens en meisjes hebben onze bijstand nodig. Hun ouders hebben onze hulp nodig.

Nu is het de tijd alle krachten in te spannen om het verschil tussen goed en kwaad te kennen. Wij staan tegenover toestanden in de wereld, die de hoogste intelligentie vergen, de grootste inspanning die de priesterschap van God kan ont-plooien.

Mijn broeders, ringpresidenten, bisschoppen van wijken: God zegene u in uw leiderschap, in uw taak om te leiden, te zegenen en te troosten diegenen over wie gij zijt aangesteld te presideren. Breng hen zo nodig tot belijdenis. Leid hen, zodat zij tot God gaan en inspiratie zoeken om zo te leven dat zij zich boven het lage en onreine kunnen verheffen.

Erken diegenen die over u presideren en vraag hun zo nodig om raad. De Heiland zelf erkende Zijn gezag op aarde. U herinnert zich wel de ervaring, die Paulus op zijn reis naar Damacus opdeed, toen hij daarheen ging met documenten, die de gevangenneming bevalen van hen, die in Jezus Christus geloofden. Plotseling omscheen hem een licht en hoorde hij een stem, zeggende: "Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij?" En Saul zeide: "Wat wilt Gij, dat ik doen zal?" De Here antwoordde: "... ga in de stad, en u zal aldaar gezegd worden, wat gij doen moet." (Hand. 9 : 4, 6.) Hij kon zelf aan Saul in enkele woorden hebben gezegd, wat hij moest doen, maar er was een gemeente van de Kerk in Damascus, die door een nederig man, Ananias genaamd, werd geleid. Jezus erkende zijn gezag. Hij kende Saul's aard; Hij wist dat het in de toekomst voor

Saul moeilijk zou zijn het gezag van de Kerk te erkennen, zoals later zou blijken. Saul moest van dezelfde man, die hij van plan was te arresteren, ten aanzien van het evangelie van Jezus Christus instructies ontvangen. Hier is een les voor ons allen. Laten ook wij het plaatselijk gezag erkennen.

De bisschop is misschien een nederig man. Misschien denken sommigen van u dat zij boven hem staan en misschien is dat ook wel zo, maar hij heeft gezag ontvangen van zijn Vader in de hemel. Dat weet u. Vraag hem om raad of zo nodig die van de ringpresident. Als zij uw probleem niet kunnen oplossen, zullen zij aan de Algemene Autoriteiten schrijven en deze zullen het benodigde advies geven. Erkenning van gezag is een belangrijk beginsel... God helpe ons de idealen van het priesterschap — het Aäronische en

Melchizedekse — getrouw te blijven. Het is een ernstig stemmende gedachte wat deze grote groep priesterschapsdragers kan doen om de mensen tot eerlijke handelingen aan te sporen, zo aan te sporen dat zij voorbeelden voor de wereld worden. Dat recht en die inspiratie hebben wij!

God helpe ons onze roeping te verheerlijken en een goed voorbeeld te zijn voor de mensen van de wereld, die denken dat zij beter zijn dan de nederige mannen die, krachtens hun ordening het recht en de macht hebben alle mensen aan te sporen — niet alleen de leden van deze Kerk, maar alle mensen — hogere en betere levens te leiden dan zij ooit hebben gedaan; hen allen te helpen betere echtgenoten te zijn, betere burens en betere leiders, onder alle omstandigheden, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen.

CONFERENTIESPROKKELS

(Gedeelten uit toespraken, gehouden tijdens de grote Algemene Conferentie in oktober 1964 in de Tabernakel te Salt Lake City).

Deze kostbare parel

„... Dat veel mannen en vrouwen in deze tijd werkelijk de parel van grote waarde zoeken, wordt door de grote belangstelling die de bezoekers van de Wereldtentoonstelling te New-York voor de inzendingen op godsdienstig gebied hadden, bewezen. Ik wil hier gaarne enige verklaringen weergeven van mensen die het Mormonse paviljoen hebben bezocht. Deze commentaren kunnen talloze

malen vermeerderd worden; zij komen van mensen van verschillende geloof en die eerlijk en oprecht naar de parel van grote waarde zoeken:

Mijn ogen zijn geopend. Ik wist niets van dit geloof af. Ik wil er meer van weten. Sinds ik uw inzending heb gezien, heb ik grote belangstelling voor uw godsdienst. Ik vond het buitengewoon interes-

sant; voor zo ver het godsdienst betreft, heb ik nimmer desgelijks gezien.

De Mormoonse uitlegging komt wellicht het oorspronkelijke christendom in deze tijd het meest nabij.

Ik geloof het antwoord op mijn vragen te hebben gevonden. Ik dank u wel.

Ik waardeer de manier waarop u zich aan de leer van Christus houdt.

Het was een zeer verhelderende ervaring. Ik wens er meer van te weten om een besluit te kunnen nemen.

Woorden schijnen niet toereikend om de diepte en de schoonheid uit te drukken die ik in uw godsdienst zie.

Het was werkelijk wonderbaarlijk en ik ben zeer onder de indruk. Ik denk er over mij meer in deze godsdienst te verdiepen.

Dit is het woord van de Heer en van Zijn profeet.

Ik heb het sterke gevoel dat dit waar is — het komt mij voor dat wat hier gezegd is, ik heb geweten voordat ik op aarde kwam.

Ik zocht met mijn gehele ziel toen ik voor 't eerst het paviljoen zag. Nu ben ik lid van deze Mormoonse Kerk.

Ik weet dat dit het woord des Heren is. Ik ben u dankbaar voor dit paviljoen, dat aanleiding werd

tot mijn toetreding tot de Kerk.

Deze verklaringen zijn belangrijk en tevens een uitdaging tot leden en niet-leden beide. Het moet ons wel een gevoel van trots schenken dat wij behoren tot de Kerk, waarvan wij in alle ernst en oprechtheid tot de wereld getuigen dat zij de enige ware Kerk van Christus op aarde is in deze tijd. Ofschoon de leden van de Kerk in het evangelie de paarl van grote waarde bezitten, zullen zelfvoldaanheid, inactief zijn, nalatigheid in het onderhouden van de geboden hen toch niet zalig maken. Wij moeten daders van het woord zijn en niet alleen maar hoorders. Waar veel gegeven is, wordt veel verwacht. Als wij ons geloof in de Here getrouw blijven, zal God Zijn werk en koninkrijk voorspoedig maken. De enige hoop op begrip en vrede voor de wereld is het koninkrijk Gods. De dreiging van conflicten en van nog groter conflicten zijn slechts voorboden van de slachtingen die zullen volgen. De manieren der mensen zijn verkeerd. Misschien is het nu de tijd voor Gods manieren om de zaken over te nemen, nu alles dreigt te mislukken. De wereld heeft de paarl van grote waarde nodig, Gods koninkrijk, en zij heeft dat meer nodig dan ooit tevoren . . ."

Delbert L. Stapley

Lid van de Raad van Twaalven

De wetten van de mens en die van God

"... Charles Whittaker, officier van justitie bij het hooggerechts-hof van de Verenigde Staten van Noord-Amerika, geeft deze bete-

kenisvolle verklaring omtrent zekere toestanden in Amerika, en wat hij in dit opzicht zegt, geldt vermoedelijk ook voor andere lan-

den, waar wetten voor bescherming van de bevolking bestaan. Hij zegt:

"Gehoorzaam de goede wetten, maar breek de slechte". Wie is de scheidsrechter die bepaalt welke wetten goed zijn en welke slecht? Is dat geen uitnodiging voor de mensen om de wetten te overtreden, die hun niet aanstaan? Als wij de mensen toestaan alleen die wetten te gehoorzamen die zij goed vinden, verruilen wij dan niet geordende vrijheid voor chaos? Of-schoon wij door wetten worden geregeerd en niet door mensen, moeten wij erkennen dat deze instelling verloren kan gaan en dat niemand door de wet wordt beschermd, indien niet iedereen gelijkerwijs aan deze is gebonden en haar dient te gehoorzamen. Niemand is in zijn rechten veilig, indien de regering de macht wordt verleend voorkeur te geven aan de ene boven de andere..."

Laten wij nu de woorden van de heer Whittaker, die ten bate van de wetten des lands werden gesproken, eens parafraseren en toepassen op de openbaringen van God.

Als de mensen alleen de wetten van God gehoorzaamden, die hun bevielen, wat zou dan het einde zijn? Zou dit niet een verkwanselen betekenen van de weg naar volmaking voor een verwaterd bestaan zonder doel?

De profeet Moroni sprak over de

voortreffelijkheid van openbaringen aldus:

"En wederom spreek ik tot u, die de openbaringen Gods verloochent en zegt, dat ze zijn weggedaan, dat er geen openbaringen zijn, noch profetieën, noch gaven, noch genezingen, noch het spreken in talen en de uitlegging van talen.

"Ziet ik zeg u dat hij, die deze dingen verloochent, het evangelie van Christus niet kent; ja, hij heeft de geschriften niet gelezen, en indien wel, dan begrijpt hij ze niet.

"Want lezen wij niet, dat God Dezelfde is, gisteren, heden en voor eeuwig, en dat er in Hem geen verandering is of schaduw van ommekeer?" (Mormon 9:7-9.) In een openbaring aan Joseph Smith in Kirtland, Ohio, in juni 1833, verklaart de Here waarom sommigen, hoewel geordend, toch niet werden gekozen. Hij zeide: "Zij die niet worden gekozen, hebben een zeer ernstige zonde bedreven, omdat zij op klaarlichte dag in duisternis wandelen." (L. en V. 95 : 6.)

Aldus zullen zij, die kinderen des lichts zijn en deelgenoten zijn gemaakt van de openbaringen Gods, doch ze niet gehoorzamen, op klaarlichte dag in duisternis wandelen..."

Alvin R. Dyer

Assistent van de Raad der

Twaalven

De vrouwen en het Priesterschap

"Een goede zuster zond mij een lange brief over het onderwerp

priesterschap. "Waarom", vroeg zij, "zijn er zo veel predikers die

ons niet kunnen zeggen wat het is? ... Wees zo goed en vertel mij iets over zijn wezen, zijn inhoud, enz. Waar lijkt het op? Waarom kan ik het niet hebben? En tenslotte: "Waarom ben ik een vrouw?"

Ik schreef terug: Lieve Zuster: Ik weet het niet. Met vriendelijke groet: Wm. J. Critchlow Jr. Doch deze brief was toch wel wat kort en ik maakte er van: Lieve Zuster... Ik weet het niet en het wordt ook niet van mij verwacht het te weten. Ik voegde er nog een P.S. aan toe: Wanneer Hij, Wie het priesterschap aangaat, wenst dat de zusters het zullen hebben, zal Hij dat Zijn profeet laten weten en vóór die tijd is er niets aan te doen.

Toch had ik het hart niet de brief zo te verzenden. Tenslotte schreef ik haar het volgende: "Ik weet het niet, het "wezen" van het priesterschap en de krachten die in werking treden om zijn macht voort te brengen, zijn nu nog onbegrijpelijk voor mij. Ik heb ze nooit gezien, noch gehoord, noch geproefd, noch geroken, noch aangeraakt, maar wel hebben ze van tijd tot tijd, wanneer ik in de verordeningen daarvan werkzaam was, mij aangeraakt. Evenmin begrijp ik het "wezen" van geloof, die "vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet". (Hebr. 11 : 1.). Ook kan ik de krachten niet verklaren die in werking traden toen het geloof van de broeder van Jared de berg Zer'in verzette. (Ether 12 : 30.)

De macht van geloof en de macht

van God zijn goddelijke tweeling-machten. Niemand heeft in zijn sterfelijk leven ooit de status van een god bereikt, alle kennis vergaard die de Vader bezit, noch Zijn wijsheid, noch Zijn vermogens — Jezus niet uitgezonderd.

Hij kwam op aarde en was begiftigd met goddelijke machten en door die machten legde Hij Zijn leven neer en nam Hij het weder op zich. Het "wezen" van de priesterschapsmacht die bij de opstanding wordt aangewend of de "inhoud" van de macht van geloof, die de berg Zer'in verplaatste begrijp ik eenvoudig niet en dat ik dit moet zeggen, brengt mij heus niet in verwarring.

Het wordt ook niet van mij verwacht dat ik dit weet, geloof ik. God heeft sommige dingen met opzet verborgen gehouden. Het "wezen" van het priesterschap is nu nog verborgen kennis. God heeft evenwel de mens niet het recht ontzegd die te gebruiken. Insgelijks heeft Hij de mens ook niet het recht onthouden die andere grote kracht te gebruiken, die wij elektriciteit noemen. Wie weet wat die grote kracht eigenlijk is? De geleerden kunnen u omtrent het "wezen" ervan niets vertellen. Zij hebben elektriciteit nooit gezien, nooit gehoord, noch geroken, noch geproefd, maar hebben er wel zo veel respect voor, dat zij niet het risico nemen er onvoorbereid mee om te gaan. Zorgeloze behandeling van stroomvoerende leidingen kan een plotselinge dood veroorzaken, toch zijn wij dankbaar voor de vele manieren, waar-

op zij kan worden toegepast. Wonderen worden door de macht van het priesterschap tot stand gebracht. Wie kent het "wezen" van een wonder? Wie heeft enig begrip van de krachten die in werking komen bij het genezen van zieken? Heeft een sterveling de krachten gezien die Jezus bij het veranderen van water in wijn aanwendde? Stervelingen, zelfs zij die hun priesterschap verheerlijken, kennen het "wezen" van een wonder niet, evenmin beseffen zij die met hun priesterschap lichtzinnig omgaan, ten volle dat zorgeloosheid ten aanzien van die macht een langzaam voortschrijdende, geestelijke dood ten gevolge kan hebben.

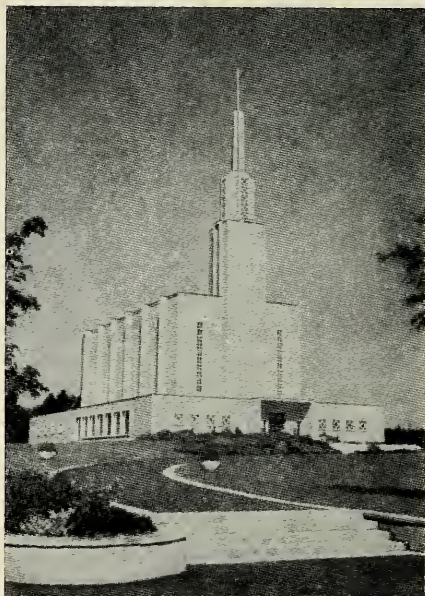
Hij die priesterlijke macht hanteert en hij die met elektriciteit omgaat: geen van beiden mag deze machten onvoorbereid, onwaardig gebruiken. Sommigen leren deze ene les niet:

"Dat de rechten van het priesterschap onafscheidelijk met de machten des hemels zijn verbonden, en dat de machten des hemels niet bestuurd noch aangewend kunnen worden, dan alleen volgens de grondbeginselen van gerechtigheid." (L. en V. 121 : 36.)

*William J. Critchlow Jr.
Assistent van de Raad van
Twaalven*

GENEALOGIE

Nogmaals het 3-generatie- programma

De resultaten van het driegeratieprogramma over 1965 waren reeds bijzonder groot. Het resultaat is dat voor meer dan 2.000.000

namen werk gedaan kan worden. En toch was, op het gehele aantal leden der kerk, nog maar een deel der priesters op dit gebied actief

geweest. Met begrip voor het feit dat nog vele leden door drukke werkzaamheden er niet toe gekomen waren, maar toch wel verlangend zijn om mee te doen, zijn er nogmaals termijnen gesteld, ditmaal in etappes, en wel:

- a. lijst van het eigen gezin, als men getrouwd is, vóór 1 mei;
- b. lijst van de ouders vóór 1 juli;
- c. lijsten van de grootouders vóór 1 november;
- d. lijsten van de overgrootouders vóór 31 december.

Dit geldt óók voor lijsten waarvoor het werk voor de doden reeds gedaan is. Hierover heersen nogal eens misverstanden. Iedereen wordt verzocht zijn lijsten in te zenden voor het driegeratieprogramma. Data van doop, endowment en verzegeling moeten ingevuld worden. De leden, die dit verleden jaar reeds gedaan hebben hoeven het natuurlijk nu niet weer te doen.

Voor al ook ten behoeve van de nieuwe leden van de kerk is nogmaals de gelegenheid gegeven om mee te doen met het driegeratieprogramma. Inlichtingen hierover kunnen de nieuwe leden bij ons bekomen. En wij vragen de oudere leden hen hiermee behulpzaam te zijn.

Lijsten voor de overgrootouders moeten door iedereen nog ingezonden worden. Dat is de opgaaf voor 1966.

De tempeldiensten

Leden, die dit jaar willen deelnemen aan de tempeldiensten in de Nederlandse taal moeten zich bij ons opgeven op speciaal daarvoor bestemde formulieren, verkrijgbaar bij uw gemeentepresident of bioscoop, vóór 1 maart, als zij mee willen met de groepsreizen. Leden, die op eigen gelegenheid reizen, kunnen zich opgeven tot een maand van te voren. Wél vragen we of alle leden, ook zij, die op eigen gelegenheid reizen en geen logies nodig hebben, zich aan ons op willen geven. De ervaring leert dat de werkelijkheid nooit klopt met onze opgaven, waardoor grote verwarring ontstaat.

De formulieren zijn nu zo opgesteld dat, als iedereen ze maar juist invult, en zich daar ook aan houdt, geen verwarring kan ontstaan. De tempelsecretaris heeft een bepaald aantal adressen, waar hij altijd op rekenen kan. Vele leden, die reeds eerder naar de tempel geweest zijn, schrijven zelf naar de mensen, waar ze al eerder geweest zijn, zodat dat adres, zonder dat de tempelsecretaris dit weet, reeds afgevallen is. Hij plaatst zelf daar ook mensen, zodat er al chaos is. Ook geven zich leden op voor logies terwijl ze later besluiten te kamperen. Ook vervelend. Mensen in Zollikofen rekenen dan op logés die niet op komen dagen; voor hen een belangrijke schadepost.

Wij zijn allen medeverantwoordelijk voor een goede gang van zaken, en wij vragen dan ook uw al-

ler medewerking hiervoor. Geeft u tijdig op en vult uw formulier naar waarheid en volledig in. Komt er enige verandering in de toestand, meldt ons dit dan tijdig.

Vaak moeten we ervaren dat leden zich opgeven en later niet gaan. Wij moeten dan maar uit het feit, dat ze geen reisgeld sturen, concluderen dat ze toch maar niet gaan.

Dit is geen stijl! Als u ergens anders vakantie of een reis bespreekt, kunt u ook niet zo doen. Dan blijft u zelfs wettelijk aansprakelijk! Kunnen we op u rekenen?

Zendings- en Ringbestuur en de beide Genealogische Comités hebben met elkaar afgesproken, dat er iemand vooruit zal reizen om te controleren of alles klopt met de logiesadressen, zodat, als er tussen u en ons een behoorlijke samenwerking is, alles glad verlopen kan.

Voor de Ring kunt u zich aanmelden bij br. C. van der Put, Thomsonlaan 4, Den Haag; voor de Zending bij zr. J. Maandag-van Kooten, Thorbeckestraat 468, Wageningen.

Nu nog iets over de kinderen, die meegaan. Van de tempelpresident zijn klachten binnengekomen

over het ongedisciplineerde gedrag van de Hollandse kinderen, waardoor de heiligheid van de tempel aangetast wordt. Dit ligt niet aan het feit, dat de Hollandse kinderen zo veel erger zouden zijn dan andere kinderen, maar wel aan het feit dat veel ouders zich onttrekken aan het toezicht houden. Er is een kinderkamer, er zijn bedjes voor de kleintjes, maar uit de groep moet voldoende toezicht komen. De ouders blijven verantwoordelijk voor hun eigen kinderen. Men kan niet blijvend rekenen op anderen, die zich daarvoor maar beschikbaar moeten stellen.

Dit moeten de ouders gezamenlijk regelen, zodat zij bij toerbeurt naar de tempel kunnen. Voor de eerste dag, als ouders en kinderen aan elkaar verzegeld moeten worden, kan er voor andere oppas gezorgd worden. Een mogelijkheid is, zoals sommige leden al eerder gedaan hebben, om een waardig vrouwelijk lid, dat zelf nog niet door de tempel kan, te vragen mee te gaan, en eventueel de reis voor haar te betalen, en de verblijfskosten. Als alle ouders dat gezamenlijk doen, is dat een niet al te zware belasting. En dan kan aan het begrijpelijke verlangen om deel te nemen aan alle tempeldiensten voldaan worden.

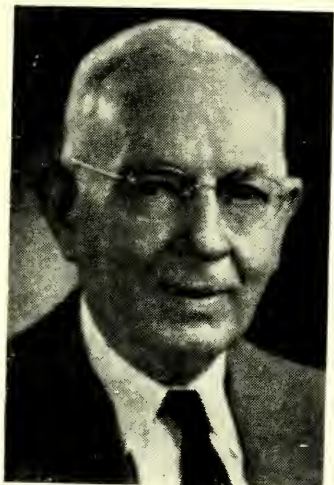

"Anders, wat zullen zij doen, die voor de doden gedoopt worden, indien de doden ganselijk niet opgewekt worden? Waarom worden zij voor de doden ook gedoopt?"

1 Kor. 15 : 29

DE VRAAG

van de maand

---

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalven

★

Zonder de verordeningen kan geen mens Gods aangezicht zien

VRAAG: Ik zou het zeer op prijs stellen, indien u mij de volgende teksten in Leer en Verbonden wilde uitleggen:

”En dit hogere priesterschap bedient het evangelie en houdt de sleutel van de verborgenheden van het koninkrijk, namelijk de sleutel van de kennis Gods.

”Daarom openbaart zich de macht der goddelijkheid in de verordeningen er van.

”En zonder de verordeningen er van, en zonder het gezag van het priesterschap wordt de macht der goddelijkheid niet aan de mensen in het vlees geopenbaard.

”Want zonder dit kan niemand het aangezicht van God, de Vader, zien en leven.

”Dit nu onderwees Mozes duidelijk aan de kinderen Israëls in de wildernis, en hij trachtte ijverig zijn volk te heiligen, opdat zij het aangezicht van God zouden mogen aanschouwen.

”Maar zij verstokten hun hart en konden zijn tegenwoordigheid niet verdragen. Daarom zwoer de Here in Zijn toorn — want Zijn toorn was tegen hen ontstoken — dat zij in de wildernis niet in Zijn rust zouden ingaan, welke rust de volheid Zijner heerlijkheid is.” (Leer en Verbonden 84 : 19-24.)

ANTWOORD: Wanneer u naar de datum wilt kijken, waarop deze openbaring werd gegeven, zult u zien, dat het in september 1832 was, twee jaar na de oprichting van de Kerk en verscheidene jaren

na de verschijning van de Vader en de Zoon aan de Profeet Joseph Smith. Laat mij daarom op dit feit de nadruk leggen: Er is geen enkele wet of geen enkel gebod waarin wordt gezegd dat de Vader niet aan een mens persoonlijk zou kunnen verschijnen, wanneer het Heilige Priesterschap niet op aarde was. Nu, in deze tijd, dat het goddelijk gezag onder ons is en mannen zijn aangewezen om in deszelfs verordeningen te bedienen, heeft het voor de Vader geen zin om aan iemand te verschijnen, die geen goddelijke bevoegdheid bezit. Wanneer het priesterschap wordt verleend en er geautoriseerde dienstknechten aanwezig zijn, zal er vrijwel nooit een tijd zijn, waarin de Vader en de Zoon aan een man zullen verschijnen, die deze autoriteit niet heeft.

Er is echter één ding van het grootste belang. Er is een van Godswege gegeven wet dat er altijd minstens twee getuigen behoren te zijn bij iedere manifestatie van vitaal gewicht. In het boek Deuteronomium staat geschreven: "Een enig getuige zal tegen niemand opstaan over enige ongerechtigheid of over enige zonde, van alle zonde, die hij zou mogen zondigen; op den mond van twee getuigen, of op den mond van drie getuigen zal de zaak bestaan." (Deut. 19 : 15.)

De Zaligmaker zeide ook:

"Maar indien uw broeder tegen u

gezondigd heeft, ga heen en bestraf hem tussen u en hem alleen; indien hij u hoort, zo hebt gij uw broeder gewonnen.

"Maar indien hij u niet hoort, zo neem nog een of twee met u; opdat in den mond van twee of drie getuigen alle woord besta.

"En indien hij denzelven geen gehoor geeft; zo zeg het der gemeente; en indien hij ook der gemeente geen gehoor geeft, zo zij hij u als de heiden en de tollenaar.

"Voorwaar zeg ik u: Al wat gij op de aarde binden zult, zal in den hemel gebonden wezen; en al wat gij op de aarde ontbinden zult, zal in den hemel ontbonden wezen." (Matth. 18 : 15-18.)

Hoeveel goeds zou niet tot stand gebracht worden, indien deze raad van onze Heiland steeds werd opgevolgd en wanneer zich geschillen tussen broeders voordoen deze de tijd nemen om kalm bij elkaar te gaan zitten en in een geest van vriendschap, nederigheid en gebed de onenigheid bespraken. Meermalen is het voorgekomen dat een nietige zaak gemakkelijk uit de weg geruimd had kunnen worden, indien de broeders in gebed waren gegaan en de zaak kalm met elkander hadden besproken. Veel leed ontstond en menige vriendschap werd voor altijd verbroken, omdat de macht van satan de overhand had.

Het Melchizedekse Priesterschap

Verantwoordelijkheden van de Kerk

Nu wij voor een nog bijna vol jaar 1966 staan, dienen wij ons bewust te zijn, dat de Kerk, meer dan ooit tevoren, aandacht aan haar leden persoonlijk schenkt.

Zo behoort het ook, want de Kerk is immers samengesteld uit leden. Zij zijn haar voornaamste voortbrengselen en samen vormen zij de hechte grondslag van haar bestaan. Het welzijn van de mensen is haar voornaamste zorg. De Kerk draagt verscheidene verantwoordelijkheden die haar door de Heer werden opgelegd en zij is verplicht die na te komen.

✱

1. Het volk van de Kerk moet zijn middelen delen met de waardige armen. De Heer heeft geopenbaard waarom het Zion van weleer genade bij Hem vond. Een van de drie redenen was, dat er geen armen onder hen waren. (zie Mozes 7 : 18)

Eveneens werd geopenbaard, dat de *Wet van toewijding en rentmeesterschap* dé oplossing is voor

het probleem van gelijke verdeling van de welvaart van het volk.

Deze wet voorziet erin, dat niemand voor eigen gewin werkt, doch dat iedereen genoeg heeft om gelukkig te leven en dat al hetgeen over is, dient ter ondersteuning van hen, die minder fortuinlijk zijn. Tot aan de tijd waarop deze eeuwig wet in haar geheel in praktijk kan worden gebracht, hebben wij de voorraadschuur van de bisschop alsmede het welvaartsplan dat voor de bevoorrading zorgt. Wij hebben de quorums van de priesterschap, waarvan de leden zich gezamenlijk inspannen om de bekwaamheden van de minder bedeelde leden op te voeren, waardoor voor hen betere levenskansen worden geschapen en waardoor zij tot hogere inkomsten kunnen geraken. Door onze daadwerkelijke deelname in het welvaartsplan en door ons vasten, gepaard gaande met onze giften aan het vastegavenfonds, bewegen wij ons in de richting van die heerlijke dag, waarop de wet van toewijding in haar geheel van kracht zal zijn.

Ons pogen deze wet in praktijk te

brengen, brengt ons ieder jaar nader tot het volledige begrip van en gehoorzaamheid aan die wet.

*

2. Wij moeten de "blijde tijdingen" dat het volle evangelie weer op aarde is hersteld door middel van de Profeet Joseph Smith, aan de wereld verkondigen.

Ieder lid mag, moet zelfs, een werkzaam aandeel in dit grote zendingsplan hebben. Een ieder kan een vriend maken en die vriend overreden om naar die blijde tijdingen te luisteren. En al luisterend zullen velen door de Geest worden aangeraakt en er door worden bewogen te onderzoeken en tot de Kerk te komen.

*

3. Wij moeten het onze doen om onze voorouders, die zonder kennis van het evangelie gestorven zijn, uit hun geestelijke gevangenis te bevrijden.

Van een ieder van ons wordt verwacht dat wij de nodige navor-singen doen, opdat de tempelver-orderingen voltrokken kunnen worden. Voor 1966 zal onze opdracht zijn om niet alleen de namen en gegevens van ons zelf, onze ouders en grootouders na te vorsen, maar ook die van onze overgrootouders.

*

Met de uitvoering van deze drie

grote doeleinden voor ogen, is het duidelijk dat de huisonderwijzers een zeer grote verantwoordelijkheid dragen. Zij zijn het die de boodschap van de noodzaak om in deze activiteiten te werken, aan de gezinnen moeten brengen.

Elk gezin wordt door de huisonderwijzer bezocht. Elk gezin wordt herinnerd aan de drie grote doeleinden van de Kerk en aan zijn aandeel daarin.

Nu deze dingen weer eens onder de loep genomen zijn, zal iedere bisschop geredelijk kunnen beamen, dat hij het uitvoerend priesterschapscomité van zijn wijk nodig heeft om hem te helpen met het in toepassing brengen van het gehele programma. De belangr-ijkheid van de wekelijkse vergadering van dit comité kan niet genoeg worden benadrukt. Voor de wijkraad geldt het zelfde. In de wijkraad komen zij, die met de tijdelijke en geestelijke ontwikkeling van het volk belast zijn, bij elkaar ten einde een soepele toepassing van de programma's, die op de drie grote doelstellingen betrekking hebben, mogelijk te maken.

Voor 1966 zijn de vergaderingen van deze twee groepen toegewijde leiders onontbeerlijk. De verstandige bisschop zal zijn tijd gebruiken om de leiders in zijn wijk tot een doeltreffender dienstbetoon op te leiden.

C.S.

Wat eenheid vermag

Wanneer de lezers van de Ster dit onder de ogen krijgen, is het jaar 1966 al bijna twee maanden oud en is kerstmis 1965 reeds lang geschiedenis geworden.

Maar toch verschijnen in dit februari-nummer twee verslagen over kerstfeest vieren, namelijk uit Den Haag en uit Heerlen; twee ver uit elkander liggende gemeenten, en

wat onderlinge afstand en wat leedental betreft. En ouderdom! Maar welk een eenheid, blijheid en enthousiasme stralen u uit beide artikelen tegen! De Haagse gemeente telt vele jaren; die van Heerlen viert haar kerstfeest in Christus' Kerk voor de eerste maal.

Geven wij eerst het woord aan broeder L. A. Verhelst:

Kerstmis 1965 in Heerlen

Na vele weken van repetities was het dan eindelijk zo ver, dat op tweede kerstdag het eerste kerstspel in de gemeente Heerlen werd opgevoerd door de "Vrolijke Nootjes", de klas van 't jeugdwerk o.l.v. zr. Verhelst.

Met gezamenlijke krachtsinspanning van de gehele gemeente werd in een zeer korte tijd, na de avondmaalsvergadering, de kapel omgetoverd in een toneelzaal met een prachtig decor.

Tevens werden verschillende zoekende zendelingen en leden verkleed als koningen en herders. Na 't prachtige lied: "Komt, Heiligen komt" en 't openingsgebed door zr. Schuiling, was de goede geest geschapen en begon 't kerstspel: "Het kerstevangelie".

Door de toehoorders als medespe-
lers te gebruiken, werd het spel een goed geheel. De kinderen kweten zich bijzonder van de hun toebedachte rol, zelf de kleinste (jong-

ste baby van de familie Hool) fungeerde hier als 't Jezuskindje in de kribbe.

De lange en zenuwslopende repetities werden beloond, want na de opvoering van 't spel kwam een daverend applaus als dank voor zr. Verhelst als leidster, Anne-Marie Kemp voor de voortreffelijke rol die zij speelde van "Joop" en alle andere medewerkertjes.

De bijzondere kerstgedachten, in één spel verwerkt, waren een waardige afsluiting van de kerstdagen in de gemeente Heerlen, waar door samenwerking en een goede geest allen, die aanwezig waren, van een onvergetelijke kerstmis 1965 hebben genoten.

Na afloop was er nog een gezellige kort samenzijn waar we van de lekkere hapjes en koele dranken konden genieten, die door de Z.H.V.-zusters waren klaar gemaakt.

br. Verhelst

Kerstviering van de Haagse wijk

Op 22 en 26 december jl. heeft de Haagse wijk het kerstfeest gevierd op een wijze welke deze wijk zo langzamerhand eigen geworden is. Om dit te kunnen doen, had zich uit die wijk een kerstcomité gevormd dat zodanig was samengesteld, dat alle onderorganisaties hierin waren vertegenwoordigd. Toen nog niemand aan St. Nicolaas dacht, was dit comité al doende om de problemen van een te brengen programma te overzien en samen te stellen.

Dat was in de laatste week van september 1965. Het lijkt misschien wel vroeg, maar de ervaring had geleerd dat dit nodig was. Op 19 december werd aan ieder lid een keurig verzorgde uitnodiging gegeven en dit was in wezen tevens het begin van de kerstviering.

Op woensdag 22 december 's middags 14 uur begon het jeugdwerk-kerstfeest en zoals vanouds onder de vertrouwde leiding van zr. F. Verburg. Het is ieder jaar weer hartverwarmend om te zien wat met liefde en geduld bij de kinderen (ook vele buitenkerkelijken) kan worden bereikt. Er werd o.a. een kerstspel voor en door de kinderen gebracht. Een kerstspel dat er zijn mocht en een jeugdwerkorganisatie met 76 kerstvierende kinderen is een jaarafsluiting, welke getuigt van een heel jaar zorg en toewijding en die onmogelijk zou zijn geweest, indien zij daarbij niet geholpen zou zijn door een team van medewerksters, zowel voor als achter de scher-

men.

Diezelfde dag om 20 uur vierden de "grotten" het kerstfeest. De zaal was uiteraard weer in kerststijl aangekleed en ingericht, met de traditionele groene takken en stukken, prachtig opgemaakt door enkele zusters van de Z.H.V., en brandende kaarsen.

Toen de gasten bij het betreden van de kapel het zangkoor onder leiding van zr. S. Heyboer zacht de kerstliederen hoorden zingen (waar kwam dat grote zangkoor opeens vandaan?) was dit een waarborg voor een kerstfeest in de vereiste sfeer. De leiding van deze avond berustte bij br. P. Bodeman. Na de gebruikelijke opening sprak bisschop B. W. Lefandt het welkomswoord en bracht daarbij naar voren dat het kerstfeest náást de herdenking van de geboorte van het Christuskind, vooral een feest van liefde en begrip voor elkander behoort te zijn; een feest waar geen plaats kan en mag zijn voor boze gedachten of vijandschap. Hierna werd het kerstevangelie in de vorm van een pantomime door enkele leden van de wijk opgevoerd, waarbij werd voorgelezen door br. Kooyman. Het stuk was een geesteskind van zr. S. Heyboer en was geregiseerd onder de bezielende leiding van br. Kooyman, daarbij bijgestaan door zr. B. D. Beute. Het samenspel tussen voorlezer en spelers(sters) was subliem en men mag in de Haagse wijk met recht trots zijn op deze prestatie. In de hiernavolgende

pauze werd een kerstattractie in de vorm van een warme drank met cake en kerstkransjes en een hartig hapje geserveerd. Onder de zolangzamerhand deskundig geworden leiding van br. Mooy en geassisteerd door de meisjes van de O.O.V. werden in een kwartier tijds $\pm$ 200 porties rondgediend, waarna br. P. Bodeman een interessante en soms verrassende uiteenzetting gaf over de verschillende gebruiken en hun oorsprong bij de kerstviering.

Na de pauze werd een tweede kerstspel opgevoerd. Dit onderscheidde zich van het vorige, daar het meer op de hedendaagse maatschappij was afgestemd. Hierin speelden jong en oud(er) mee. Iedereen was het er over eens dat de ster van dit spel de jongste speler was, nl. David v. d. Put, slechts enige weken oud, en die de rol van het Christuskind vertolkte. Ook dit evenement stond onder regie van zr. F. Verburg. Zij en haar medewerkers en medewerkers ontvingen na het vallen van het doek een welverdiend applaus. Op 26 december stond de zondagschooldienst in het teken van het kerstfeest. Een kerstfeest zonder schriftlezing is niet denkbaar en het was br. W. Panman die Lucas 2 : 1-21 voorlas op een wijze die we van hem gewoon zijn - helder en niet mis te verstaan.

Zr. S. v. d. Put vertelde daarna een verhaal over een jonge zilver-spar en een oude eik, die een samspraak hielden. In dit kerstverhaal kwam naar voren de eeuwige strijd tussen hoogmoed en nederigheid.

Bepaald verrassend was het orgelspel van Micha Beuger, die de aanwezigen 7 minuten liet genieten van een compositie met een prachtig doorgevoerde improvisatie van bekende kerstliederen, hetwelk een inleiding vormde voor het optreden van de allerkleinsten, nl. de kinderen van de junior zondagsschool onder leiding van zr. J. v. Os, die, geassisteerd door zr. M. Buter, als engeltjes aangekleed met schitterende sterretjes in de hand de zaal in kwamen dribbelen onder het zingen van "Luid klokjes klingelingeling", om daarna op hun eigen podium hun eigen kerstliederen te zingen.

President W. H. Verbeek beëindigde deze dienst met het uitspreken van een kerstboodschap, welke zich kenmerkte door eenvoud en grote realiteit.

250 mensen van goede wille hebben hun kerstfeest gevierd en het stemt het kerstcomité (inmiddels ontbonden) tot grote dankbaarheid, dat de kerstviering 1965 zo geslaagd is.

Bij inspanningen als deze treden vele leden voor het voetlicht, doch een minstens evengroot aantal leden werkten mede achter de schermen (de zgn. "stille werkers"), zonder wier goede zorgen de anderen niet hadden kunnen werken. Het comité dankt dan ook namens de gehele Haagse wijk met inbegrip van de gemeenten Delft en Leiden alle zichtbare en onzichtbare medewerkers(sters) voor hun liefde, hulp en hun getuigenis.

Namens het comité,

br. J. v. Os

Districtsconferentie Nederlandse Zending in Overijssel

Op 16 januari 1966 vond te Almelo de eerste conferentie in de Nederlandse Zending plaats en wel voor het district Overijssel. Het thema der conferentie was: De levende Kerk van Jezus Christus, bijgestaan door de onderorganisaties.

De zaterdagavond, voorafgaande aan de conferentie, werden op de zeer gezellige avond de roadshows van de gemeenten Almelo en Zwolle getoond.

In de zondagochtendvergadering van de conferentie kon de districtspresident o.a. welkom heten zendingspresident Curtis en zr. Curtis, zijn eerste raadgever president Engelbert, zijn tweede raadgever president Van Rij en zr. Van Rij, br. Rentema van het ouderlingenquorum, br. Triemstra, zr. Van Monfrans, zr. Beekhuizen en br. Van Beek van het OOV-hoofdbestuur, zr. Pen van het ZHV-hoofdbestuur en zr. Maandag van de genealogische vereniging.

Margriet en Frans Heijdemann speelden enkele kerkliederen op de fluit en het orgel.

De eerste spreker was districts-president Heijdemann. Hij vergeleek de Kerk van Jezus Christus, evenals Paulus deed, met het menselijk lichaam. Evenmin als het oog tot de hand of het hoofd tot de voeten kan zeggen: "Ik heb u niet van node", kan de ene onderorganisatie dit tot de andere zeggen, noch het ene lid tot het an-

dere. Een ieder heeft zijn of haar eigen plaats en functie en tezamen vormen zij het volmaakte lichaam. President Curtis zeide dankbaar te zijn voor zijn roeping als zendingspresident. Het Boek van Mormon is heel belangrijk voor de leden van de Kerk. Veel mensen hebben daardoor het evangelie leren kennen. Veel boeken zijn over het evangelie geschreven. Maar meer mensen zijn aan de Kerk gekomen door het Boek van Mormon. Toch hebben vele leden het boek van Mormon nog niet eens gelezen. Wij waarderen het boek van Mormon, het enige boek, dat ooit door een engel op de aarde werd gebracht, niet voldoende. Er is geen fout in het boek van Mormon. De door Joseph Smith vertaalde 695 bladzijden bevatten 297 namen, waar u vroeger nog nooit van gehoord had.

In dit district zijn 10-12 zendelingen. Toch zijn er de laatste drie maanden geen dopelingen geweest. Laat ieder lid een zending zijn. Laat ons niet doorgaan, zonder er iets aan te doen. Wij geloven, dat het Boek van Mormon het woord van God is. Komt en vreest niet, maar legt elke zonde af. Laten wij zendelingen zijn en dit boek beter leren kennen.

Zendings-OOV-overziener broeder Triemstra stelde, dat satan onze vijand is en de dag van morgen vreest, wanneer hij gebonden zal zijn. Onderschat de macht van satan niet. Weest waakzaam, satan

wil ons onze vrije wil ontnemen. Overal waar men tracht zichzelf vooruit te helpen ten koste van een ander, doet men de wil van satan. Wat ontbreekt is de liefde. God is liefde en wie niet liefheeft, heeft God niet gekend. Wij hebben de mogelijkheid waarheid te onderkennen. Waarom is het noodzakelijk onze vrije wil uit te oefenen? Om verhoging te krijgen. Hij die getrouw is en volhardt, zal de wereld overwinnen. Wij kunnen het geestelijke of het aardse volgen. Wij moeten het geestelijke het aardse laten overwinnen. Het "wij zijn maar mensen" is een excuus voor ongehoorzaamheid aan de geboden en neemt licht en waarheid weg.

President Engelbert haalt Leer en Verbonden 130 aan, waar staat geschreven: "en wanneer wij enige zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop deze is gegrond". Gehoorzaamheid is niet alleen het betalen van onze tienden en het leven van het woord van wijsheid. Het is ook het helpen van onze medemens, het lief en behulpzaam zijn voor onze vrouw, het met liefde tegemoetkomen en opvoeden van onze kinderen. Gehoorzaamheid is ook het ons voor de volle honderd percent inzetten voor de Kerk van Jezus Christus, God lief te hebben en onze naaste als onszelf.

In de middagdienst spraken elder Mieremet en elder Coppin over actie en de manier waarop de leden de zendelingen kunnen helpen bij het zendingswerk. Laten wij Boeken van Mormon in huis hebben, om deze weg te geven aan

kennissen, die daar belangstelling voor hebben.

Zuster Maandag herinnerde eraan, dat de genealogie geen onderorganisatie is, maar een taak van de priesterschap. De genealogie is een noodzakelijk voorwaarde in het plan van zaligheid. Vele vrouwen doen dit werk en helpen zo de priesterschap. Wat een vreugde zal het zijn, onze familieleden bij de eerste opstanding te ontmoeten. Wanneer wij niet tot volmaking komen, zullen wij Gods tegenwoordigheid niet kunnen verdragen. Genealogisch werk kan ons daarbij helpen. Het gaan naar de Tempel is een voorbereiding op de celestiale heerlijkheid.

Zuster Pen besprak de plaats van de vrouw als hulp van en naast de man. Hoe belangrijk de taak van de vrouw is in het huisgezin en bij het opvoeden van de kinderen. Emancipatie van de vrouw moet niet ontaarden in een suprematie van de vrouw over de man. Wij moeten als vrouwen goed onze plaats weten.

President Van Rij wees op het belang van het onderwijzen van onze kinderen. Kinderen horen op hun achtste jaar naar hun vader en moeder te komen om te vragen om gedoopt te worden. De hand, die de wieg schommelt, regeert de wereld. Laten wij niet te min denken over de verantwoordelijkheid van de moeders. Heeft de wereld heden ten dage iets beters dan de persoonlijke verschijning van God de Vader en Jezus Christus, iets beters dan het brengen van het Boek van Mormon, iets beters dan het terugbrengen van het priester-

schap op de aarde? Indien zo, broeder, zuster, gaat daar heen. Maar een organisatie, die dat heeft, is er niet. Paulus zegt: onderzoekt en behoudt het goede. Gehoorzaamheid moet er altijd zijn. Wat wij nodig hebben is een luisterend oor, luisterend naar pro-

feten, apostelen en anderen, die bevoegdheid hebben. Karakter wordt gevormd door gehoorzaamheid.

Hiermee eindigde deze conferentie, waar Gods Geest merkbaar was.

ZUSTERSHULPVERENIGING

door Christine R. Robinson

Voorbereiding

Voorbereiding is het eerste waar een goede lerares aan denkt. Niemand kan succes verwachten als er geen plannen om succes te hebben, gemaakt worden. Er is een wijs gezegde dat luidt: "Falen in de voorbereiding betekent voorbereiding op falen".

Dit geldt in 't bijzonder voor het brengen van een les in de Z.H.V. of welke andere onderorganisatie ook, in de Kerk. De meeste van ons, die in de Kerk les geven, zijn geen bekwame leraressen. Zeer weinigen onder ons hebben een oefenklas gevolgd. Toch wordt aan hen, die tot lesgeven zijn geroepen, een van de belangrijkste opdrachten gegeven, die zij in haar leven kunnen ontvangen. Wij hebben dan tot taak belangrijke inlichtingen op zodanige wijze te geven, dat zij, aan wie de les wordt gebracht, een betere levenswijze gaan volgen. Juist omdat de meesten van ons geen ervaren leraressen zijn, is voorbereiding zo noodzakelijk. Indien wij ons niet voor-

bereiden, zijn wij als een bouwer die aan 't bouwen gaat zonder voorbereiding en zonder een gedetailleerd plan. Aan geen van beide wordt vreugde beleefd. GEEFT u of LEEST u de les?

Voor zo ver wij de onderwijsmethoden in de Z.H.V.'s konden nagaan, waren wij aangenaam verrast door het aantal zusters, die goed voorbereide, doeltreffende lessen gaven.

Anderzijds waren wij ontsteld te zien dat sommige, potentieel bekwame leraressen hun kansen op succes bedierven door de les aan de klas voor te lezen. Tot onze droeve verbazing ontdekten wij dat sommige leraressen in de waan verkeren dat zij geen les hebben gegeven, als zij die niet hebben voorgelezen. Dat is erg jammer; feitelijk is het een overtreding van wat een autoriteit op dit gebied het eerste van zijn tien geboden voor de lerares noemt. Dat eerste gebod luidt: "Gij zult uw les voor de klas *niet* voorlezen".

Sommigen van hen, die dit eerste gebod overtreden, doen dat om een van de volgende drie of alle drie redenen:

1. Zij voelen zich niet in staat de les in hun eigen woorden weer te geven.

2. Zij begrijpen de les niet voldoende.

3. Zij beseffen niet dat het voorlezen van een les vervelend en geestdodend is.

Iedere les, hoe goed ook geschreven, behoort het persoonlijk cachet van de lerares te dragen.

Voorbereiding is belangrijk

Op de drie genoemde redenen is maar één antwoord: VOORBEREIDING.

De leraressen, die zich goed voorbereiden, komen hun onvolkomen-

heden te boven.

De leraressen, die zich goed voorbereiden, krijgen begrip van de les en leggen de grondslag voor een interessante en stimulerende les.

Wat houdt voorbereiding in?

In de eerste plaats GEBED. De lessen van de Z.H.V., of die nu huisbezoek-, theologische, literatuur of welke lessen ook zijn, alle zijn zij een deel van de van Godswege ingestelde organisatie van de Kerk, die door profetie van de Heer is opgericht. Zij, die deze lessen geven, zijn bezig in het werk des Heren. Indien u getrouw bent en steun zoekt in het gebed, zal de Here u helpen. Hij zal uw verstand verlichten en sterkte schenken boven verwachting. "Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden, klopt, en u zal opengedaan worden" (Mattheüs 7 : 7).

STUDIE is de tweede stap in goede voorbereiding. Dit is een betrekkelijk eenvoudig vereiste. Alles wat wij te doen hebben is de les zorgvuldig vooraf door te lezen, zodat wij er over kunnen nadenken, er over in gebed gaan en aldus een begrip ervan krijgen.

Misschien moet de les verscheidene

malen worden doorgelezen om de inhoud goed te leren kennen. Laten wij de belangrijke punten die wij tegenkomen onderstrepen en de les met een gebed in ons hart bestuderen, totdat de voornaamste gegevens ons duidelijk zijn. Wij kunnen iemand nooit iets leren, dat ons zelf niet duidelijk is.

De derde stap is: TIJD VOOR DE VOORBEREIDING NEMEN. De meeste van ons vrouwen in de Z.H.V. hebben een druk leven. Om ons toch behoorlijk op de les voor te bereiden, moeten wij onze tijd goed indelen. Wij moeten zorgen onze boeken steeds bij de hand te hebben, zodat wij er op elk gewenst ogenblik naar kunnen grijpen zonder tijd verloren te laten gaan. Als wij de volgende les gaan voorbereiden, zodra wij de voorgaande hebben gegeven, zullen wij in ons druk bezette werkrooster toch tijd vinden ons goed voor te bereiden. Zo krijgen wij de voor-

naamste dingen van de les in ons hoofd en kunnen wij er dus over nadenken, terwijl wij met ander werk bezig zijn.

De vierde stap is het maken van een PLAN. Gelukkig voor hen, die in de Z.H.V. lesgeven, is dat plan voor ons al opgesteld. Dit plan bestaat uit de "lesbehulpels" voor elke afdeling, zoals die vooraf in de "Millennial Star" (de Engelse Ster) verschijnen. Deze "behulpels" verklaren het doel van

iedere les en zetten in 't kort de inhoud van de les uiteen. Deze weergeving is de kern van de les en helpt hen, die de les ontvangen, deze in hun leven toe te passen. Zij doen ideeën voor bespreking aan de hand, behandelingswijzen van de les en geven suggesties voor deelname door de gehele klas. Bestudeer de "lesbehulpels" tegelijk met de les; zij vestigen de aandacht op de hoofddenkbeelden en leggen de nadruk op het doel van de les.

Laat alle leden van de klas deelnemen

Iedere les behoort voor elk lid van de klas een leerzame ervaring te zijn. Zij leren niet veel als zij er alleen maar bij zitten en luisteren; zij moeten meedoen. Elk lid van de klas moet de gelegenheid krijgen zijn gedachten naar voren te brengen.

Een van de beste manieren om algemene deelname te krijgen is het stellen van vragen, waar over moet worden nagedacht. Zij moeten aan het ontwikkelingspeil van de klas zijn aangepast. Wij dienen

geen vragen te stellen, die met een eenvoudig "ja" of "neen" kunnen worden beantwoord. Vragen, die wij vooraf zorgvuldig hebben overwogen, wekken de algemene belangstelling op, zetten tot denken aan en zijn tevens een toetssteen voor het begrip dat men van de les heeft. De vragen moeten kort en ter zake dienende zijn. Misschien geeft u er de voorkeur aan de vragen op een vel papier te schrijven en die tevoren aan de leden te geven, zodat zij zich op de deelname kunnen voorbereiden.

Samenvatting

Geen enkele les kan behoorlijk worden gegeven zonder voorbereiding. De tijd, die aan voorbereiding wordt besteed, werpt rijke dividend af in de vorm van toegenomen kennis en bekwaamheid om les te geven en een diepe voldoening goed werk te hebben verricht. Hoogst belangrijk is ook dat de leden van de klas worden gezegend met een beter begrip van het Evangelie en van het hoe het in het leven toe te passen.

De Here heeft ons geboden dat wij elkander de leerstellingen der zaligmaking zullen onderwijzen. Ook heeft Hij ons aangeraden: "Organiseert u, vervaardigt elk noodzakelijk voorwerp, en vestigt een huis, ja, een huis des gebeds, een huis van vasten, een huis des geloofs, een huis van wetenschap, een huis van heerlijkheid, een huis van orde, een huis van God." (L. en V. 88 : 119)

ZONNEHOEK

Sodom en Gomorra verwoest

GENESIS 19

Sodom en Gomorra, de twee steden, die op de vlakte lagen, waren vol goddeloosheid. De mensen, die er woonden, waren zó zondig geworden, dat de Heer had besloten hen te vernietigen. Op zekere dag bezocht God Abraham en vertelde hem van Zijn plan. Weer dacht Abraham aan Lot en zijn gezin, die in Sodom woonden, en hij was bang, dat hij met de anderen gedood zou worden. Hij wist, dat Lot een goed man was en de Heer liefhad, en daarom meende hij, dat Lot en zijn gezin gespaard moesten blijven.

Daar hij de goedheid van de Heer kende tegenover allen, die Hem dienden, deed Abraham een beroep op Hem ten behoeve van de rechtvaardigen, die in deze steden woonden. Abraham geloofde, dat er nog andere rechtvaardigen moesten zijn buiten Lot en zijn familie. Hij vroeg de Here: "Zult Gij ook de rechtvaardige met de goddeloze ombrengen? Misschien

zijn er vijftig rechtvaardigen in de stad: Zult gij hen ook ombrengen en de plaats niet sparen om de vijftig rechtvaardigen, die binnen haar zijn?" De Heer antwoordde: "Zo Ik te Sodom binnen de stad vijftig rechtvaardigen zal vinden, zo zal Ik de ganse stad sparen om hunnentwil."

Toen zeide Abraham: "Misschien zullen aan de vijftig rechtvaardigen vijf ontbreken: zult Gij dan om vijf de ganse stad verderven?" Wederom zeide de Heer, dat Hij dan de stad zou sparen. Toen vroeg Abraham, of de stad gespaard zou worden als er slechts veertig, of dertig, of twintig of zelfs slechts tien rechtvaardigen waren; en de Here zeide, dat Hij de stad niet zou verwoesten, als er maar tien waren.

Spoedig hierna werden er door God twee engelen naar de stad Sodom gezonden. Zouden zij er tien rechtvaardigen vinden, of moesten zij de stad verwoesten?

Zij gingen onmiddellijk naar het huis van Lot. Lot stond op om hen tegemoet te gaan en boog zich met zijn gezicht op de grond voor hen terneer. Hij nodigde hen uit binnen te komen, maar zij zeiden: "Nee, wij zullen op de straat overnachten." Maar Lot hield aan en toen kwamen zij binnen. Lot maakte een feestmaaltijd klaar en zij aten allen tezamen.

Sommigen van de mensen in Sodom hadden de engelen naar Lot's huis zien komen, maar zij wisten niet, dat het engelen waren. Voor hen waren het slechts vreemdelingen in de stad. Het bericht van hun komst verspreidde zich snel en in de harten van de goddeloze inwoners van Sodom rees argwaan. Waarom zouden deze vreemde mannen Lot bezoeken en waarom moest hij voor hen een feestmaaltijd bereiden?

De goddeloze mannen van Sodom omsingelden Lot's huis en riepen met luide stem: "Waar zijn die mannen, die deze nacht tot u gekomen zijn? Breng hen uit tot ons, opdat wij weten, wie ze zijn." Lot ging naar buiten, richtte zich tot het volk en zeide: "Mijne broeders, doet toch geen kwaad. Doet deze mannen niets." Hij wist, dat zij zouden proberen de mannen kwaad aan te doen. Maar zij wilden niet weggaan. Zij waren vast besloten de bezoekers van Lot aan te vallen. Hadden zij gehoord over de dreigende verwoesting van hun stad? Waren zij bang, dat deze bezoekers de boodschappers van de verwoesting konden zijn?

Toen Lot de ingang versperde en hen belette het huis binnen te

gaan, bedreigden zij hem en zeiden: "Ga terug, anders zullen wij u meer kwaad doen dan hen." Zij vochten om binnen te komen en braken bijna door de deur heen. Toen schoten de engelen te hulp en trokken Lot het huis weer binnen, zodat zij hem niet konden bezeren. Toen de mannen buiten bleven proberen om het huis binnen te dringen, sloegen de engelen hen allen met blindheid, zodat zij tastende heengingen.

De engelen besloten om niet langer te wachten. Zij zouden Lot uit de plaats laten trekken, zodat de stad onmiddellijk verwoest kon worden. Zij vertelden Lot, dat hij zijn vrouw en dochters en schoonzonen mee moest nemen en zich in de bergen in veiligheid moest brengen. Toen Lot zijn schoonzoons vroeg met hem mee te gaan, lachten zij hem uit. Zij geloofden niet, dat de stad verwoest zou worden en weigerden te gaan.

De ochtend brak aan en de engelen zeiden tot Lot: "Sta op, neem uw huisvrouw en uw twee dochters, die voorhanden zijn, opdat gij in de ongerechtigheid dezer stad niet omkomt." Nog aarzelde Lot. Waarom moest hij gaan? Hij hield van zijn huis in de stad op de vlakte en wilde niet naar de bergen gaan. Maar de engelen duldden geen langer uitstel. Lot, zijn vrouw en zijn twee dochters bij de hand nemende, trokken zij hen weg van hun huis en brachten ze buiten de stad.

"Vlucht voor uw leven", zeiden zij, "zie niet achterom en sta niet op deze ganse vlakte; vlucht in de

bergen, opdat gij niet omkomt."

De zon kwam op toen Lot en zijn familie wegtrokken. Zij waren slechts met zijn vieren, want er waren in de hele stad nog geen tien rechtvaardigen gevonden. Plotseling hoorden zij een geluid, alsof er een verschrikkelijke storm losbarstte. God liet vuur en zwavel over de twee steden regenen, over Sodom en Gomorra, die met al hun inwoners volkomen wer-

den verwoest. De rook, die optrok was als vanuit een groot fornuis. Toen zij het geluid van de verwoesting hoorde, vergat de vrouw van Lot de waarschuwing van de engelen, en keek om. Voor haar ongehoorzaamheid, werd zij in een zoutpilaar veranderd.

Verdrietig trokken Lot en zijn twee dochters verder naar de bergen. Daar vonden zij een spelonk, waar zij in gingen wonen.

Isaäk trouwt met Rebekka

GENESIS 24

Abraham en zijn familie reisden van hun huis naar een plaats Hebron genaamd, in het land Kanaän. Toen zij daar waren, vond er iets heel droevigs plaats. Sara, Abrahams vrouw, werd ziek en stierf. Zij was 128 jaar oud. Haar dood betekende een grote schok voor Abraham en hij treurde om haar. Het was voor hem des te moeilijker, omdat het gezin toen op bezoek was in een vreemd land. Vol droefheid ging hij aan het werk met de voorbereidingen voor de begrafenis. Zijn bureu waren de zonen van een man Heth genaamd. Abraham ging naar hen toe en zeide: "Ik ben een vreemdeling en inwoner bij u; geef mij een erfbegravenis bij u, opdat ik mijn dode van voor mijn aangezicht begrave."

De zonen van Heth waren ont-

roerd door het verdriet van Abraham en vertelden hem, dat hij één van hun graven kon krijgen en dat hem dat niets kostte. Abraham wilde geen geleende graftombe. Hij wilde de plaats waar zijn vrouw zou worden begraven zelf bezitten. Nadat hij een grot in het veld van Efron had uitgezocht, kocht hij het omringende land voor vierhonderd sikkelen zilver. Eén sikkkel is in ons geld ongeveer f 2,— waard. Vol smart maakten Abraham en Isaäk, die tot een man was opgegroeid, de grot tot een graftombe, hielden een begrafenis en legde Sara's lichaam daar ter ruste.

Abraham zelf was ook oud geworden en wist, dat het niet lang meer zou duren, voor ook hij zou sterven. Voor hij zou sterven, verlangde hij echter nog één ding, en

dat was Isaäk goed getrouwd te zien. Toen, evenals nu, was het huwelijk heel belangrijk. Abraham wist, dat als zijn zoon een goede vrouw trouwde, die net als hij God aanbad, hij gelukkig zou zijn. De Heer had Abraham vele beloften gedaan over zijn kinderen, en zij zouden door Isaäk vervuld moeten worden. Als Isaäk een ongelovige zou trouwen, die de Here niet diende, dan zou hij niet gelukkig kunnen zijn. Dus moest Isaäk een goede vrouw hebben, die net als hij in God geloofde.

De Kanaänieten, waaronder zij nu leefden, waren ongelovigen. Isaäk moest niet één van hen trouwen. Maar Abraham's eigen mensen, die in het land Nahor woonden, waren getrouwd aan de Heer. Het zou goed zijn als Isaäk een meisje van daar trouwde.

Abraham riep één van zijn vertrouwde dienstknechten bij zich en vertelde hem naar het land Nahor te gaan en een jonge dame te zoeken die geschikt zou zijn om met Isaäk te trouwen. Hij gaf de dienstknecht kostbare gaven (geschenken) mee, om aan het meisje, dat hij zou vinden, te geven. De betrouwbare dienstknecht ging op weg. Het was een grote taak, die hij te vervullen had — een vrouw te kiezen voor de zoon van zijn meester. Het was zó'n grote taak, dat hij meende, dat hij deze niet

kon uitvoeren zonder de hulp van de Heer.

Hij bad erover en vertelde de Heer in zijn gebed, dat hij bij de bron in het land Nahor zou gaan staan en daar wachten op de jonge vrouwen, die er water zouden komen putten. Hij vroeg de Here: "Laat het zo geschieden, dat die jonge dochter, tot welke ik zal zeggen: Neig toch uw kruik, dat ik drinke, en die zal zeggen: Drink en ik zal ook uw kamelen drenken, degene zij, die Gij uw knecht Isaäk toegewezen hebt, en dat ik daaraan erkenne, dat Gij weldadigheid bij mijn heer gedaan hebt."

Toen hij bij de bron stond te wachten, kwam een mooie jonge vrouw, Rebekka genaamd, om water te putten. Zij was een lid van de familie van Nahor. Terwijl zij de kruik op de schouder droeg, kwam zij naar de bron, vulde deze en keerde zich om om weer naar huis te gaan. Abraham's dienstknecht liep haar tegemoet en zei: "Laat mij toch een weinig water uit uw kruik drinken." En zij zeide: "Drink mijn heer", terwijl zij hem de kruik gaf. Zij zag de kamelen staan en voegde er aan toe: "Ik zal ook voor uw kamelen putten." Toen vulde zij de trog voor hen.

De dienstknecht van Abraham was erg blij, want zijn gebed was verhoord. Met de hulp van de Heer

had hij het juiste meisje gevonden als vrouw voor Isaäk. Hij gaf haar gouden oorringen en twee gouden armbanden en zeide tot haar: "Wiens dochter zijt gij? Is er ook ten huize van uw vader plaats voor ons om te overnachten?"

Zij antwoordde: "Ik ben de dochter van Bethuël, de zoon van Nahor. Ook is er stro en veel voeder bij ons, ook plaats om te overnachten." In dankbaarheid boog de dienstknecht van Abraham zijn hoofd en aanbad de Here.

Rebekka ging naar huis en vertelde haar familie wat er was gebeurd, en liet haar geschenken zien. Haar broeder Laban kwam naar buiten en nodigde Abraham's dienstknecht uit binnen te komen en bracht voedsel en stro voor de kamelen. Laban ging water halen voor de dienstknecht van Abraham om zich te wassen en de vrouwen maakten het eten klaar.

De dienstknecht zeide: "Ik zal niet eten, totdat ik mijn woorden gesproken heb." Zij zeiden: "Spreek". Toen vertelde hij zijn geschiedenis. Hoe Abraham gewenst had, dat zijn zoon Isaäk iemand van zijn eigen volk zou trouwen en niet een ongelovige Kanaäniet; en hoe hij, de dienstknecht gezonden was om het juiste meisje voor Isaäk te vinden; en hoe hij zelf hulp nodig had gehad. Hij vertelde hun van zijn gebed

en van het antwoord, en van zijn geloof, dat Rebekka door de Heer was bestemd om Isaäk's vrouw te zijn. Zou zij hem willen aannemen?"

De familie beraadslaagde hierover en na een poosje zeiden ze: "Van de Here is deze zaak voortgekomen; neem haar en trek heen; zij zij de vrouw van de zoon uws heren, gelijk de Here gesproken heeft."

De dienstknecht haalde nog meer geschenken voor Rebekka tevoorschijn, terwijl ook haar broeder Laban en haar moeder cadeaus ontvingen. Spoedig werden voorbereidingen getroffen voor de terugreis. Rebekka's voedster en andere helpsters gingen met haar en met Abrahams dienstknecht aan het hoofd, reisden zij naar de plaats waar Abraham woonde.

Toen zij naderbij kwamen, zag Rebekka in één van de velden een jongeman, die de karavaan tegemoet kwam. Zij vroeg de dienstknecht, wie de jongeman was. "Het is Isaäk", was het antwoord. Toen Isaäk naderbij kwam, steeg Rebekka van haar kameel af. De dienstknecht vertelde aan Isaäk alles, wat er was gebeurd. Spoedig daarna trouwden Isaäk en Rebekka in de tent van zijn gestorven moeder en Abraham was de Here heel erg dankbaar.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandse ring

GEDOOPT IN DE ZENDING

ALKMAAR

Knol, Jitske; 13 januari 1966

APELDOORN

Tangeman, Jan; 14 januari 1966

Tangeman-Waldner, Edithe Helena; 14 januari 1966

Tangeman, Gerardus Johannes Hendrikus; 14 januari 1966

Tangeman, Margharheta Edithe Lina Maria; 14 januari 1966

Tangeman, Edithe Helena; 14 januari 1966

HAARLEM

Dijkstra, Sophia Maria; 17 januari 1966

UTRECHT

van Oort, Maria; 27 januari 1966

GEDOOPT IN DE RING

AMSTERDAM

Cornelisse, Willibroodus Johannes Hendrikus Maria; 14 januari 1966

DEN HAAG

Bennis-Pronk, Pieterrella; 27 januari 1966

ROTTERDAM

Colpa, Franciscus; 29 december 1965

Colpa-van Leeuwen, Wilhelmina Cornelia; 29 december 1965

Kok-Helderop, Arigje; 6 januari 1966

VERHOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

MAASTRICHT

Essers, Leonardus; 26 december 1965 tot diaken

Essers, Guillaume Marie Leonardus; 26 december 1965 tot diaken

DEVENTER

Naumann, Jopie Christiaan; 16 januari 1966 tot diaken

INZEGEND

EINDHOVEN

Geerings, Adriana Elizabeth Maria; 28 november 1965

Geerings, Arnoldus Franciscus Petrus; 28 november 1965

Geerings, Petronella Arnoldina Elizabeth Adriana; 5 december 1965

Geerings, Josephina Johanna; 5 december 1965

Gecrings, Adrianus Leonardus; 12 december 1965

OVERGEPLAATST

de Bruin, Anna; van Utrecht naar Arnhem

Dial, Ronald; van Noord Zone naar Rotterdam-Zuid

Steenblik, Louis; van Utrecht naar Groningen

Staples, Dee; van Centrale Zone naar Den Haag

Scheuller, Coleman; van Den Haag naar Centrale Zone

Aardema, Ralph; van Zendingskantoor naar Brussel

Upham, Dwain; van Groningen naar Zendingskantoor

Oliekan, Thomas; van Zendingskantoor naar Utrecht

van Wert, Frederic; van Rotterdam-Zuid naar Haarlem

Winters, Larry; van Amsterdam naar Alkmaar

Jensen, Rex; van Amsterdam naar Alkmaar

Rowles, David; van Antwerpen naar Amsterdam

Hess, Richard; van Schiedam naar Zeist

Visser, Michael; van Mechelen naar Hilversum

Black, David; van Arnhem naar Rotterdam-Noord

van Rij, Daniel; van Leeuwarden naar Rotterdam-Zuid

Heath, Richard; van Zeist naar Dordrecht

van Ry, William; van Ede naar Schiedam

Brady, Gene; van Amsterdam naar Arnhem

van der Beek, Ronald; van Hilversum naar Ede

Nelson, Steven; van Gent naar Mechelen

Nievaard, Robert; van Schiedam naar Antwerpen

Knudsen, Blair; van Rotterdam-Noord naar Gent

Croshaw, Alan; van Rotterdam-Zuid naar Brussel

Conner, Ronald; van Dordrecht naar Zendingskantoor

Higgins, Harold; van Brussel naar Leeuwarden

Noorda, Bert; van Arnhem naar Zendingskantoor

Roberts, Steven; van Maastricht naar Arnhem

Berrett, R. Bruce; van Heerlen naar Maastricht

Bernards, Parley; van Rotterdam-Noord naar Heerlen

Conner, Ronald; van Zendingskantoor naar Rotterdam-Noord

Wouden, Carl; van Zendingsschool naar Schiedam

AANGEKOMEN

Wouden, Carl; Salt Lake City, Utah

C. Wouden

VERTROKKEN

Broeder en zuster Thomas van den Berghe; aangekomen 15 januari 1964, vertrokken 15 januari 1966. Werkzaam geweest: Rotterdam als raadgever van de bisschop, Apeldoorn als gemeentepresident.

Broeder en zuster Mattheus Asmus; aangekomen 15 januari 1964, vertrokken 15 januari 1966. Werkzaam geweest: Groningen, Arnhem als gemeentepresident.

Rigtje Siekman; aangekomen 8 januari 1964, vertrokken 12 januari 1966. Werkzaam geweest: Eindhoven, Arnhem, Apeldoorn, Bussum, Amsterdam-West.

Jon Meyers Dunn; aangekomen 2 juli 1963, vertrokken 12 januari 1966. Werkzaam geweest: Den Haag, Amsterdam-Oost, Brussel, Amersfoort, Haarlem, Alkmaar, Enschede, Speciale opdracht.

Joseph Smart De Long; aangekomen 21 augustus 1963, vertrokken 12 januari 1966. Werkzaam geweest: Rotterdam-Zuid, Hilversum, Naarden, Mechelen, Den Haag, Almelo, Amsterdam-West, Speciale opdracht.

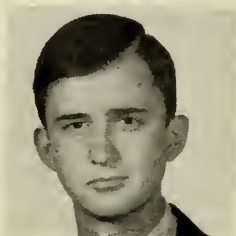
T. en A. van den Berghe

M. en W. Asmus

R. Siekman

J. Meyers Dunn

J. Smart De Long

18 MAR 1966